

สรุปผลการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
วันอังคารที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๖

โดย สำนักการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

วันอังคารที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๖ เวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา ณ ห้องประชุมวุฒิสภา อาคารรัฐสภา นายศุภชัย สมเจริญ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง เป็นประธานของที่ประชุม ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมีพลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม

ก่อนเปิดการประชุม นายศุภชัย สมเจริญ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาปรึกษาหารือปัญหาที่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนหรือปัญหาอื่นใดตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๘ จำนวน ๑๔ คน เป็นเวลาพอสมควร

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้เปิดประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม สรุปผลการประชุมได้ดังนี้

(๑) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ซึ่งไม่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม จำนวน ๑ เรื่อง คือ สมาชิกวุฒิสภาที่ยังมิได้ตอบแบบสอบถามเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการทำประชามติเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ สามารถส่งแบบสอบถามได้ที่บริเวณหน้าห้องประชุมภายในวันนี้

ที่ประชุมรับทราบ

(๒) รับรองรายงานการประชุม (ไม่มี)

(๓) กระทุ้งถาม (ไม่มี)

- เรื่องด่วน

จำนวน ๑ เรื่อง

- ให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑)

ผลการพิจารณา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๖ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คือ นายแมนรัตน์ รัตนสุคนธ์ นั้น

คณะกรรมการสามัญได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว รวมทั้งรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานอันจำเป็นเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้จัดทำรายงานมาเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา และเมื่อคณะกรรมการสามัญได้นำเสนอรายงานของคณะกรรมการ ทั้งในส่วนที่มีได้เป็นรายงานลับและส่วนที่เป็นรายงานลับต่อที่ประชุมวุฒิสภาแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติ ให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติด้วยวิธีการออกเสียงลงคะแนนลับโดยใช้บัตรออกเสียงลงคะแนน ตามข้อบังคับ ข้อ ๖๙ (๒) ปรากฏผลการออกเสียงลงคะแนน ดังนี้

ให้ความเห็นชอบ	๑๖๓	คะแนน
ไม่ให้ความเห็นชอบ	๒๐	คะแนน
ไม่ออกเสียง	๑๖	คะแนน

จากผลการออกเสียงลงคะแนนปรากฏว่า นายแมนรัตน์ รัตนสุคนธ์ ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา จึงถือว่าได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ทั้งนี้ ระหว่างดำเนินการตรวจนับคะแนนการให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานของที่ประชุมได้ปรึกษาที่ประชุม เพื่อขอให้นำเรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณาในระหว่างการนับคะแนนตามข้อบังคับ ข้อ ๗๓ โดยขอให้ยกระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ และระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ขึ้นมาพิจารณาตามลำดับ ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบ และได้พิจารณาเรื่องตามระเบียบวาระ ดังนี้

(๖) เรื่องที่เสนอใหม่

จำนวน ๑ เรื่อง

- ขอให้วุฒิสภาพิจารณาเพื่อมีมติให้เปิดเผยบันทึกการประชุม จำนวน ๖ ครั้ง และรายงานลับ ของคณะกรรมการธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ตามมาตรา ๑๒๙ วรรคหก ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย)

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมลงมติให้เปิดเผยบันทึกการประชุม จำนวน ๖ ครั้ง และรายงานลับของคณะกรรมการธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๗) เรื่องอื่น ๆ

จำนวน ๑ เรื่อง

- ตั้งกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาในสัดส่วนสมาชิกที่ประชุมวุฒิสภาเลือก ตามข้อบังคับ ข้อ ๘๓ แทนตำแหน่งที่ว่าง

ผลการพิจารณา

ด้วยผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ กรรมการในคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ในสัดส่วนสมาชิกที่ประชุมวุฒิสภาเลือกตามข้อบังคับ ข้อ ๘๓ ได้ขอลาออกจากการเป็นสมาชิกวุฒิสภาตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ทำให้สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ (๓) ส่งผลให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา จึงเป็นเหตุให้ตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาว่างลงจำนวน ๑ ตำแหน่ง ในการนี้ มีสมาชิกวุฒิสภาเสนอชื่อลงสมัครรับเลือกเป็นกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา แทนตำแหน่งที่ว่าง โดยมีผู้รับรองถูกต้อง จำนวน ๒ คน ดังนี้

๑. ศาสตราจารย์พิเศษกาญจนารัตน์ ลีวีโรจน์
๒. นายดิเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม

แต่เนื่องจากมีผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง เกินกว่าจำนวนตำแหน่งที่ว่าง ดังนั้น ที่ประชุมวุฒิสภาจึงต้องเลือกผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการเพียง ๑ คน เท่ากับตำแหน่งที่ว่าง ทั้งนี้ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้มีการออกเสียงลงคะแนนเลือกโดยให้กระทำการเป็นการลับตามที่สมาชิกเสนอ ตามข้อบังคับ ข้อ ๖๗ ซึ่งผลการลงคะแนนปรากฏว่า

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

ศาสตราจารย์พิเศษกาญจนาภรณ์ สิริโรจน์ ได้รับเลือกด้วยคะแนนสูงสุด จึงถือว่าได้รับเลือกจากที่ประชุม ให้เป็นกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา แทนตำแหน่งที่ว่าง ตามข้อบังคับ ข้อ ๘๓ ประกอบข้อ ๑๐๓

(๔) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

จำนวน ๓ เรื่อง

๔.๑ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การส่งเสริมการมีงานทำของคนพิการ ในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งคณะกรรมการการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสพิจารณาเสร็จแล้ว

ผลการพิจารณา

รองประธานคณะกรรมการการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส คนที่สอง (นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง) ประธานคณะกรรมการกิจการคนพิการ (นายมนต์เกียรติ บุญตัน) และอนุกรรมการ (นายรัตน์ กิจธรรม นางอาทิตยา นรารวัชร และนางสาววิจิตา รัตนันติกุล) ร่วมกันเสนอรายงานต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการและหน่วยงานของรัฐรับคนพิการเข้าทำงาน ในอัตราลูกจ้าง ๑๐๐ คน ต่อคนพิการ ๑ คน (มาตรา ๓๓) จากการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการ พบว่า ภาคเอกชนมีความพยายามปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ในขณะที่หน่วยงานของรัฐยังไม่สามารถดำเนินการจ้างงานคนพิการให้ครบถ้วนตามกฎหมาย สถิติข้อมูลการจ้างงานคนพิการในหน่วยงานของรัฐลดลงอย่างมาก ประเด็นปัญหาที่เป็นอุปสรรค แบ่งออกเป็น ๔ ด้านสำคัญ ประกอบด้วย (๑) ด้านลักษณะงานหรือสถานที่ทำงาน ที่ยังไม่สอดคล้องเหมาะสมกับการทำงานของคนพิการ (๒) ด้านตัวคนพิการ ที่ยังมีข้อจำกัดทั้งด้านทักษะและความสามารถ (๓) ด้านงบประมาณและอัตราค่าจ้าง หน่วยงานของรัฐมีงบประมาณและกรอบอัตราค่าจ้างไม่เพียงพอสำหรับการจ้างงานคนพิการ และ (๔) ด้านนโยบายและกฎหมาย มีข้อจำกัดทั้งด้านนโยบายและการบริหารงานของหน่วยงาน และด้านกฎหมาย

คณะกรรมการจึงได้จัดทำข้อเสนอต่อการส่งเสริมการมีงานทำของคนพิการ ในหน่วยงานของรัฐ ประกอบด้วย ข้อเสนอเชิงนโยบาย โดยเสนอให้รัฐบาล (๑) เร่งรัดให้หน่วยงานของรัฐจ้างงานคนพิการให้ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด (๒) กำหนดเป้าหมายของการจ้างงานคนพิการในหน่วยงานของรัฐเป็น ๔ ลำดับขั้น ตามเป้าประสงค์สูงสุดและตามที่สามารถเป็นไปได้มากที่สุดของแต่ละหน่วยงาน (๓) มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้การจ้างงานคนพิการของหน่วยงานของรัฐเป็นนโยบายสำคัญเร่งด่วน (๔) บังคับใช้มาตรการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ (๕) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้รัฐบาลต้องจ่ายเงินอุดหนุนเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และ (๖) ปรับเพิ่มสัดส่วนการจ้างงานคนพิการของหน่วยงานภาครัฐ จากอัตราลูกจ้าง ๑๐๐ คน ต่อคนพิการ ๑ คน เป็น ลูกจ้าง ๕๐ คน ต่อคนพิการ ๑ คน

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

นอกจากนี้ ได้มี ข้อเสนอเชิงปฏิบัติ เสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงาน ก.พ. กระทรวงแรงงาน ร่วมดำเนินการ

ภายหลังที่คณะกรรมการได้เสนอรายงานต่อที่ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาอภิปราย โดยได้มีสมาชิกวุฒิสภาแสดงความคิดเห็นต่อรายงานในเรื่องดังกล่าวสรุปได้ว่า ในประเทศที่พัฒนาแล้ว ทั้งภาครัฐและภาคประชาสังคมต่างได้ให้ความสำคัญกับมาตรฐานการดูแลผู้พิการเป็นอย่างมาก ในส่วนของประเทศไทยนั้น เห็นได้ว่ามีมาตรการทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ คนพิการมีศักยภาพการทำงานที่เพียงพอ จึงเห็นว่าควรสนับสนุนให้คนพิการมีโอกาสในการทำงานเพิ่มขึ้น

หลังจากการอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภา ประธานคณะกรรมการกิจการคนพิการ (นายมนเทียร บุญตัน) ได้ตอบชี้แจงสรุปได้ว่า ภาคเอกชนของประเทศไทยมากกว่าร้อยละ ๙๐ ได้ให้ความร่วมมือในการจ้างงานคนพิการ รวมถึงการดำเนินการมาตรการอื่นตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนด ขณะที่ภาครัฐมีผลการดำเนินการในทางตรงกันข้าม คณะกรรมการจึงได้มีข้อเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เร่งรัดการจ้างงานคนพิการให้ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นต้นแบบแก่ภาคเอกชน ซึ่งจะส่งผลให้คนพิการมีอาชีพสามารถพึ่งพาตนเองได้ และเป็นหุ้นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และมีมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรี พิจารณาดำเนินการต่อไป

จากนั้นที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการการศึกษาเสนอ โดยขอให้ยกระเบียบวาระที่ ๔.๓ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การพัฒนาองค์การนักศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะทางด้านวิชาชีพและทักษะชีวิตสำหรับผู้เรียนอาชีวศึกษา ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาพิจารณาเสร็จแล้ว ขึ้นมาพิจารณาก่อน และเมื่อพิจารณาเสร็จแล้วจะย้อนกลับไปพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๒ ซึ่งเป็นรายงานของคณะกรรมการการศึกษาเช่นเดียวกัน

๔.๓ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การพัฒนาองค์การนักศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะทางด้านวิชาชีพและทักษะชีวิตสำหรับผู้เรียนอาชีวศึกษา ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาพิจารณาเสร็จแล้ว

ผลการพิจารณา

เลขานุการคณะกรรมการการศึกษา (นายอน กาจกระโทก) ประธานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (รองศาสตราจารย์ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร) รองประธานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (นายทรงเดช เสมอคำ) พร้อมด้วยอนุกรรมการและเลขานุการ (นางอร่ามศรี อาภาดูล) ได้ร่วมกันเสนอรายงานต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า องค์การนักศึกษาเป็นหัวใจในการพัฒนาผู้เรียน แต่ยังพบปัญหาในการดำเนินงานในหลายประเด็น ได้แก่ ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของ

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

องค์การนักศึกษา (องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย (อวท.) และ องค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย (อกท.) จำนวนน้อย ในการจัดกิจกรรมขององค์การนักศึกษาในแต่ละระดับ ส่งผลกระทบต่อการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ และงบประมาณในการเข้าร่วมกิจกรรมในองค์การนักศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษาระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับชาติไม่เพียงพอ ส่งผลให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาบางแห่งไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร อีกทั้ง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดในการควบคุมและกำกับดูแลยังมีปัญหาในการขาดความเข้าใจในการดำเนินงานขององค์การนักศึกษา จึงสนับสนุนงบประมาณจำนวนน้อย ไม่มีแผนงานและกรอบการดำเนินงานที่ชัดเจนส่งผลให้ดำเนินกิจกรรมไม่สอดคล้องกับงบประมาณที่ได้รับ ขาดแผนงานโครงการในการต่อยอดหรือการขยายผลการดำเนินงานในการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาผ่านกิจกรรมต่าง ๆ และขาดการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กิจกรรมอาชีวศึกษาให้ผู้เรียนอาชีวศึกษาผ่านสื่อสาธารณะต่าง ๆ ทั้งนี้ คณะกรรมการมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ได้แก่ ๑) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาควรกำหนดนโยบาย งบประมาณ และแนวทางการดำเนินงานในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมขององค์การนักศึกษา ใน ๔ ระดับ ควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมขององค์การให้สาธารณชนทั่วไปได้รับทราบข้อมูลการดำเนินงานในมิติต่าง ๆ รวมถึงผลสำเร็จของกิจกรรมที่เกิดขึ้น ๒) สถาบันการอาชีวศึกษา ควรกำหนดนโยบายและวางแผนการดำเนินงานขององค์การนักศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน ภาคประกอบการ หน่วยงานต่าง ๆ และควรกำหนดให้ภาระงานในการร่วมกิจกรรมองค์การนักศึกษาเป็นภาระงานของครูผู้สอนอาชีวศึกษาทุกคน และสามารถนำภาระงานไปใช้เป็นเกณฑ์ในการให้ความดีความชอบกับครูที่ปรึกษาองค์การนักศึกษา ๓) สถานศึกษาอาชีวศึกษาควรดำเนินการตามนโยบายและวางแผนการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมขององค์การนักศึกษาในแต่ละปีให้มีความต่อเนื่อง และควรจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ไม่เกิดปัญหาในการดำเนินงาน โดยเฉพาะเรื่องการใช้จ่ายงบประมาณ นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ ได้แก่ ๑) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรร่วมวางแผนการจัดกิจกรรมองค์การนักศึกษา กำหนดกรอบการดำเนินงานขององค์การที่ชัดเจน เพื่อให้สอดคล้องกับงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ควรกำหนดกิจกรรมเป็น Best Practice ของการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาในด้านการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นคนดีและเป็นคนเก่ง ๒) สถาบันการอาชีวศึกษา ควรดำเนินการรวบรวมแผนการใช้จ่ายงบประมาณในการจัดกิจกรรมขององค์การนักศึกษาในระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับชาติ ของแต่ละสถานศึกษาเพื่อขอรับงบประมาณจัดสรรไปยังหน่วยงานต้นสังกัด และควรจัดตั้งหน่วยงานขึ้นเป็นการเฉพาะเพื่อเป็นกลไกช่วยขับเคลื่อนการดำเนินงานขององค์การนักศึกษา ๓) สถานศึกษาอาชีวศึกษา ควรพิจารณา กิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์และส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนส่วนใหญ่ และควรวางกรอบแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมกับงบประมาณของสถานศึกษาที่ได้รับโดยไม่เป็นภาระของผู้เรียน ส่วนสถานศึกษาอาชีวศึกษาควรพิจารณาการจัดโครงการหรือกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สอดคล้องตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ ๑๘ สัปดาห์ หรือ ๓๖ ชั่วโมงต่อภาคเรียน โดยไม่กระทบต่อเวลาเรียนวิชาอื่น ๆ ที่จะส่งผลต่อคุณภาพด้านวิชาการและทักษะวิชาชีพของผู้เรียนด้วย

ภายหลังที่คณะกรรมการได้เสนอรายงานต่อที่ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุม ได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา อาชีวศึกษา ควรให้หน่วยงาน ได้แก่ อุตสาหกรรมจังหวัด สถานประกอบการต่าง ๆ แรงงานจังหวัด ประสานความร่วมมือกัน เพื่อสร้างมุมมองเกี่ยวกับงานในแต่ละด้านเพื่อประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาอาชีวศึกษามีแนวคิด พัฒนาทักษะ สร้างความเชื่อมั่นให้นักศึกษาตั้งใจเรียน และมีความมั่นใจว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะมีงานทำอย่างแน่นอน

ประธานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (รองศาสตราจารย์ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร) ได้ตอบข้อซักถาม สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งในระดับจังหวัด หรือระดับภูมิภาค ควรมีหน่วยงานด้านแรงงาน สภาอุตสาหกรรม และสถานประกอบการได้ร่วมกันในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาอาชีวศึกษา นอกจากเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้นักศึกษาอาชีวศึกษาแล้ว ยังเป็นการประชาสัมพันธ์สถาบันอาชีวศึกษาให้สถานประกอบการได้ทราบว่า มีนักศึกษาอาชีวศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะอาชีพที่ดี ซึ่งในการพัฒนาอาชีวศึกษา มีความจำเป็นต้องรณรงค์สร้างทักษะชีวิต และทักษะอาชีพให้เข้มข้น โดยเฉพาะสโมสรนักศึกษาในแต่ละสถาบันครูและอาจารย์ต้องให้ความสำคัญ และเข้าไปมีส่วนร่วมทำกิจกรรมร่วมกันกับนักศึกษา

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการและมีมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป

๔.๒ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนสถาบันการอาชีวศึกษาสู่การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาพิจารณาเสร็จแล้ว

ผลการพิจารณา

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษา (นายอาน กาจกระโทก) และประธานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (รองศาสตราจารย์ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร) ร่วมกันเสนอรายงานต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า สถาบันการอาชีวศึกษาตั้งขึ้นตามนัยของพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ โดยมีเจตนารมณ์สำคัญเพื่อสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีและสร้างความเข้มแข็งให้การอาชีวศึกษา ซึ่งเกิดจากการรวมเอาสถานศึกษาอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีความพร้อมในพื้นที่ใกล้เคียง ๓ - ๔ จังหวัด ยุกระดับและจัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา โดยการบูรณาการใช้ทรัพยากร บุคลากร เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการศึกษาและการพัฒนาวิชาชีพพร้อมกัน ในขณะที่มาตรา ๑๕ ให้สถาบันการอาชีวศึกษาดังกล่าวเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการ มีการออกกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการ และมีการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาไปแล้ว

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

จำนวน ๒๓ แห่ง ในขณะที่มีสถานศึกษาอาชีวศึกษาทุกประเภททั้งหมดจำนวน ๔๓๓ แห่ง แต่มีสถานศึกษาอาชีวศึกษาเข้าอยู่ในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาดังกล่าว เพียงจำนวน ๒๐๒ แห่งเท่านั้น และในจำนวนดังกล่าวก็มีสถานศึกษาอาชีวศึกษาบางแห่งที่เข้าสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาผิดประเภท ส่งผลกระทบต่อบทบาท ภารกิจ และการขับเคลื่อนนโยบายในการบริหารจัดการต่าง ๆ อาจจะไม่ตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการรวมกลุ่มอาชีพเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา ส่วนสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่เหลืออีกจำนวน ๒๓๑ แห่ง ยังไม่เข้าสังกัดในสถาบันการอาชีวศึกษาใด ๆ ผลการศึกษาพบว่า ภาพรวมโครงสร้างการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นไปในลักษณะของการบริหารจัดการ ๒ รูปแบบ ใน ๑ ระบบ ที่เป็นปัญหาพื้นฐานสำคัญ ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ขาดความเป็นเอกภาพ และไม่เป็นที่มาของหลักการกระจายอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กล่าวข้างต้น ทำให้สถานศึกษาอาชีวศึกษา ทั้งที่สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา และไม่สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ขาดความเข้มแข็งเป็นอย่างมาก อีกทั้งเมื่อมีการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในฐานะผู้บริหารองค์กรสูงสุดของหน่วยงานดังกล่าว ยังไม่มีการดำเนินการตามกฎหมาย โดยเฉพาะการมอบอำนาจหรือการกระจายอำนาจในการบริหารงานและการดำเนินการต่าง ๆ ทั้งทางด้านงบประมาณ บุคลากร และด้านอื่น ๆ ไปยังสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาอาชีวศึกษา ตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐ (๑) ส่งผลให้เกิดปัญหาตามมาอย่างมาก ทั้งในเรื่องของการบริหารจัดการ งบประมาณและบุคลากร

ดังนั้น เพื่อให้ปัญหาดังกล่าวได้รับการแก้ไขอย่างถูกต้องและเกิดความเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง คณะกรรมาธิการจึงได้จัดทำรูปแบบ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนสถาบันการอาชีวศึกษา ใน ๔ รูปแบบ โดยมีหลักการสำคัญคือ การนำสถานศึกษาอาชีวศึกษาทุกแห่งเข้าไปอยู่ภายใต้สังกัดของสถาบันการอาชีวศึกษา และให้แต่ละสถาบันการอาชีวศึกษามีสถานะเป็นนิติบุคคลอย่างแท้จริง ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งจะทำได้สามารถขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการไปได้อย่างเข้มแข็ง และมีทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจน เช่นเดียวกับสถาบันการศึกษาที่สังกัดในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่มีความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการกำหนดนโยบายให้การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาในทุกๆ ระดับ การศึกษาให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการกำกับติดตาม เพื่อประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของแต่ละสถาบัน นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ เพื่อการขับเคลื่อนกระบวนการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในด้านโครงสร้างการบริหารงาน ด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการ และด้านกฎหมาย เสนอต่อที่ประชุมพิจารณา

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการ และมีมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการต่อไป

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

(๕) เรื่องที่ค้างพิจารณา

(ไม่มี)

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๔๕ นาฬิกา

สำนักการประชุม
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา